

Петро МАКОВЕЦЬКИЙ

«Віра і світло» – це рух спільнот. У центрі цих спільнот стоять розумово неповносправні особи, навколо яких згуртовуються їх батьки, приятелі, особливо молодь. Спільноти «Віри і світла», на відміну від «L'Arch», не є об'єднаннями, де члени живуть разом, це спільноти, члени яких зустрічаються регулярно і зав'язують тісні дружні стосунки. Вони діляться своїми труднощами і радощами, спільно відзначають свята, беруть участь у спільних молитвах і приймають Святе Причастя. Хоча рух «Віра і світло» зародився в римо-католицькому середовищі, він стає все більш екуменічним завдяки участі у ньому людей різних християнських віросповідань. На сьогодні існує понад 14 тисяч спільнот «Віри і світла» у більш ніж 80 країнах світу.

В Україні перша спільнота утворилася у Львові у 1992 році. Сьогодні в Україні існує 28 таких спільнот, у тому числі в Києві, Львові, Тернополі, Тячеві, Хусті, Кам'янці-Подільському, Жовкві, Стрию, Кохавино, Новому Роздолі, в Трускавці (Докладніше чит. в статті Лілії Васишак «Незбагненна тайна життя»).

Спільноти «Віра і світло» мають деякі особливості своєї духовності. Серцевина їх духовного життя – зустріч з Ісусом, захованим в серцях тих, хто слабкий, покривджений, самотній і стражденний. Духовність завжди пов'язана з любов'ю: це зростання в любові. І це зростання у «Вірі і світлі» народжується через стосунки з найслабшими, котрих вибрав і особливо любить Бог. Духовність «Віри і світла» – це, головним чином, співчуття. Це заклик не опиратися на успіх, а зійти вниз і бути поряд з тими, хто стоїть, здавалось би, на останньому місці. Це – служити і відкривати блаженство в омиванні ніг людям. Духовність любові і стосунків зі зламанною людиною реалізується у спільноті. «Віра і світло» – це спільноти, де люди об'єднані в любові й покликані піклуватися один про одного, молитися один за одного.

Рух «Віра і світло» не є надто централізованим, відірваним від місцевої Церкви. Ці спільноти покликані до заглиблення у власну культуру. Це означає, що кожна спільнота переживає сутність віри і світла віри у культурі власного народу, з усіма особливостями, притаманними цій культурі. Всі спільноти «Віри і світла» намагаються бути екуменічними, прагнуть до єднання всіх християн, роблять все можливе для цього. Вони беруть участь в житті місцевих парохій та й Церкви загалом.

Кожен найменший успіх дитини – це наша велика нагорода. Ми даємо дитині всю нашу любов і натомість можемо відчувати велику любов і довіру. Думаю, що навіть дехто з нас вперше по-справжньому усвідомив ціль і правду людського життя, зрозумів справжню цінність любові і свободи, доброти і чесності, зичливості і мудрості.

Слова одного з батьків неповносправної дитини.

П. Маковецький. Рух спільнот «Віра і світло» // Слово № 2 (39) (2009) с. 38